

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na doma
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravitelstvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
livajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Posamezni listi dobé
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisni se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznani se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede popoldne.

Štev. 5.

V Mariboru, dne 30. januarja 1902.

Tečaj XXXVI.

Pomagajte vinogradnikom!

Biti poslanec pete kurije na Spodnjem Štajerskem in pisati gospodarsko-politične članke, ki bi se z veseljem čitali pri vseh spodnještajerskih posestnikih, to dvoje se nam zdi jako težavna stvar. Če govoriš ali pišeš, naj bi se kaj storilo, da se zviša cena žitu, potem murski, dravski in še nekateri drugi poljanci veselo z glavo prikimavajo, češ, tako je prav. A samo oglej se in za hrbtom ti stoje s hudim obrazom različni planinci, ki si morajo žito kupovati, ti pa pretijo z roko, češ, da boš nam tiho! In če se potegujemo, naj se les podraži, so planinci veselih obrazov, poljanci pa se kislo drže ter pravijo, da je les že itak predrag. In tako je cela vrsta reči, o katerih je na Spodnjem Štajerskem težko zavzeti tako stališče, da bi bilo vsem prav.

Nekaj pa je, za kar smo menda vsi Spodnještajerci navdušeni, to so naši vinogradi. Tem preti sedaj velika nevarnost po trtni uši. Kmalu ne bo kraja, kjer bi ne bilo te golazni. Za vinograde bi nam bilo vsem Štajercem žal, planincem in poljancem. Zato gotovo tudi nihče ne more zameriti, ako se vsi naši poslanci toplo potegujejo za vinogradništvo na Spodnjem Štajerskem. Gospod poslanec R o b i č je v proračunskem odseku med drugim poljedelskega ministra opozarjal tudi na različne zahteve in potrebe spodnještajerskih vinogradnikov. Posebno velike važnosti pa je, kar je dosegel po večletnem naporu in trudu g. poslanec Ž i č k a r glede brezobrestnih posojil. Prej je smela država

samo toliko podpore dati vinogradnikom, kolikor je je dala dežela. Ker pa so dežele skope, posebno pa še štajerska dežela nasproti Slovencem, zato bi se slovenskim vinogradnikom ne moglo nikdar pomagati do sape. No, sedaj je tudi ta lesa padla. Po večletnem prizadevanju Žičkarjevem se je vendar sprejel v državni zbornici zakon, ki določa, da sme država dati tudi več podpore kakor znaša deželna podpora svota.

Spodnještajersko vinogradništvo je sedaj v najhujši dobi. Sedaj je v onem stanju, da ne ve, ali bo kmalu umrlo, ali pa si bo zopet pomoglo na noge. Za to pa je treba, da se sedaj priskoči našemu vinogradništvu na pomoč.

Ako bi kaka obrtna ali trgovska panoga bila v tako slabem položaju, kakor je naše vinogradništvo, mi ne dvomimo, da bi se ji vrgli za zdravilo milijoni in milijoni od države. Da ne govorimo neresnice, spominjamo le, koliko milijonov se je dalo za podporo parobrodnemu društvu Lloyd! Ako se morajo opustiti naši vinogradi, in opustiti se bodo morali, ako ne bo od nikoder zdatne pomoči, potem bode opustilo na tisoče in tisoče kmetskih rok tudi delo na domači zemlji ter si poiskalo ugodnejšega podnebja.

Mi upoštevamo in hvalimo dosedanje skrb naših poslancev za slovenske vinogradnike. Opozarjamo jih le, da še z njihovim dosedanjim delovanjem, žal, nevarnost ni odstranjena, ampak da bodo morali še naprej skrbeti za to važno panogo slovenskega gospodarskega življenja. Vinogradnik potrebuje pomoči in je prosil od Vas, pomagajte mu torej

kot varuhi ljudskega blaga, da se postavi vinogradništvo zopet na trdne noge.

Domača knjižnica.

I. Knjige družbe sv. Mohorja za leto 1902.

Najslavnejša pa tudi najimenitnejša družba na Slovenskem je gotovo družba svetega Mohorja, ki vsako leto da svojim udom šest prelepih knjig pobožne, zabavne in podučne vsebine. Njene knjige so pač najprimernejše za vsako domačo knjižnico, zakaj one v vsakem oziru ustrezajo potrebam slovenskega naroda. Kdor je le nekaj let Mohorjan, pa že ima prav lepo domačo knjižnico. Zato bi je naj ne bilo slovenske hiše, ki bi ne imela Mohorjevih knjig. So župnije, kjer je družba Mohorjeva zelo razširjena, so pa še — žal — tudi mnoge župnije, v katerih je le malo Mohorjanov. In vendar niso nikjer tako po ceni knjige, kakor pri družbi Mohorjevi.

Povsod po Slovenskem sedaj poverjeniki pridno nabirajo ude za to leto. Čez mesec dnij bo nabiranje že sklenjeno. Lansko leto je število udov najbolj padlo v naši lavan-tinski škofiji, namreč za 2025 udov. Da se ta upadek popravi, treba napeti vse moči. Naprej, ne nazaj! to bodi vodilo naših poverjenikov, in marsikje se bo število udov pomnožilo. Saj pa knjige za l. 1902 tudi v polni meri zaslužijo, da na vse načine delujemo za njih razširjanje. Sledeče knjige dobimo od družbe jeseni;

1. Z g o d b e s v. p i s m a, IX. zvezek. S tem zvezkom bo končan prvi del, namreč

Listek.

Iskrice.

Iz dnevnika † dr. Iv. Križaniča priobčil dr. Fr. K.
(Konec.)

9. Spomin na rajno mater.

V zadnjem listu pred svojo smrtjo so mi moja mati pisali: »Rad moli, da te sveti Duh ne zapusti. Zda se bližajo za te najbolj nevarni časi (bil sem takrat v šesti latinski šoli). Usmili se svoje uboge duše, ki bo večno v peklu gorela, ako se spridiš.« — Zlati nauk — zlate mame!

10. Ples.

Nocojšno noč so v kazini — pod mojimi okni — preplesali. Solnce je že posijalo na božji svet, ko so zadnje plesalke mrtvih lic, kalnih oči, razdrapane odhajale, in ko so lahkoživni plesalci opijanjeni svoje težke glave spravljali na vozove. Plesalke so se glasno smejale; toda to ni bil mehki smeh vesele nedolžnosti, nego glas lesenih regetulj.

Doma se potem mladi gospodič vrže na posteljo. Njegovo spanje je nemirno, njegova domišljija polna golazni. Strast ga ne trpi v postelji, žene ga naprej med tovariše in tovarišice prejšnje noči. Tudi gospica težko glavo nemarno predeva semtertje, in ko se

proti poldnevu vzdigne iz perja, tava omamljena po hiši. Mati opazi, da je hčerka črna, in da ni pri oblačenju tako sramežljiva kakor sicer. Mati je zbog tega vznemirjena; vest jo pika in jej očita, zakaj je mladi cvet nesla na tako okužen zrak.

Najdalje spi gospodar, in ko se prebudi, mu beli skrb glavo, koliko je noč stala in kako bo moči temo pregnati iz mošnje. Skrbno se obleče, parkrat zarohni nad ženo, potem pa odhajajoč zaloputne vrata, da okna zažvenketajo. Zvečer se mu ne mudi domov; domači pa se nekoliko prej spravljajo k počitku, boje se očetovega prihoda.

To jutro tudi nikdo v hramu ni mislil na jutro molitev, razven pobožne dekle, ki je bila že iz cerkve prišla, preden se je gospoda vračala iz plesišča. — Ples je res hudič izmislil!

«Ako hčerke hočejo plesati, naj vedo, da pošteni otroci nikdar ne plešejo, temuč le, zakaj na pravi, pošteni in sramežljivi deklini se takšna lahkomisljenost nikoli ne zapazi.» Sv. Ambrozij (l. 3. de virg.).

Sv. Bazilij: «Pri plesu izgubijo samice nedolžnost, zakonske pa zvestobo proti svojemu soprogu.» (Contr. Jul.). «Če se že plesalec po sili s telesom greha obrani, vendar se večinoma in skoro vselej njegova duša pohujša in omažežuje.»

Sv. Efreim: «Kjer soglasje godbe milo doni ter vse pleše in skače, ondi je za moške tema, za ženske poguba, za angele žalost, za pekel pa praznik in veselje.» (De lud. christ). «Nemogoče je, tukaj s hudimi duhovi plesati in tamkaj (v nebesih) z angeli se veseliti.»

Sv. Avgustin: «Boljše je ob nedeljah in praznikih orati kakor plesati, ker bi namreč z oranjem, čeravno je tudi smrten greh, Boga vendar manj žalili, kakor s plesom.» «Ples je kolobar, v čigar sredini je hudič, v okrožju pa njegovi angeli.»

Sv. Krizostom: «Bog nam ni dal nog, da bi skakali kakor bedaki, temuč da bi pošteno hodili kakor angeli.»

Sv. Frančišek Saleški: «Ples je predigra nečistosti, želo nasladnosti in olajšanje razuzdanosti.»

Cicilijanski kralj Klisten je za svojo ljubo hčerko Agarijezijo iskal ženina. Najbolj všeč mu je bil Hipoklit, sin Tisandrov. Napravi tedaj ples. Hipoklit je strastno plesal, Klisten pa je djal: «Tisandrovič, ti si zakon zaplesal.» Kralj je namreč prav mislil, da Hipoklit, ki je v plesu tako izurjen, v drugih rečeh ne bo kaj prida.

Ptičar vabi ptice z žvižganjem, hudič nedolžne z godbo. — Kadar gre deklica na ples, nese nedolžnost na prodaj, kadar pleše,

stara zaveza. To bo sedaj v resnici krasna knjiga, ko bodo vsi devet snopiči močno skupaj zvezani; gotovo bo najlepša v vsaki domači knjižnici. Srečnega se bo vsak štel jeseni, ako je bil skozi 9 let neprenehoma Mohorjan, ker bo imel skupaj celo staro zavezo. Kdor je to ali drugo leto opustil družbo, si pa lahko naroči še sedaj snopiče, ki mu manjkajo; vsak stane 1 krono. Ta prekrasna knjiga, ki hrani sploh najlepše zgodbe, kar jih svet pozna, naj bi pač bila last vsake krščanske slovenske hiše. Ako sicer zelo pobožni Buri, ki pa so žal krivoverci, vsak dan prebirajo sv. pismo, koliko bolj naj bi radi pogosto prebirali krščanski Slovenci »Zgodbe sv. pisma!« Kjer pa te knjige ni pri hiši, je seveda ni mogoče vzeti v roke. Tako lepo sestavljenih, s tako krasnimi slikami olepšanih »Zgodb sv. pisma« za ljudstvo po tako nizki ceni se niti nimajo naši sosedje, Nemci!

2. **Slava Gospodu!** je druga pobožna knjiga za l. 1902. To bo molitvenik z velikimi črkami, kateri bo izvrstno služil ljudem, ki imajo že slab pogled, posebno starejšim. S tem molitvenikom bo družba zelo ustregla mnogim ljudem. Kdor pa ima še dober pogled, naj se knjige ne straši. Z leti mu bodo kaj lahko opešale tudi oči in potem bo lahko rabil ta molitvenik. Do tistega časa pa ga naj lepo shrani v domači knjižnici. Če kupiš molitvenik v knjigarni in hočeš imeti kaj poštenega, še ti en goldinar ni dovolj, Mohorjeva družba pa ti da poleg molitvenika še 5 drugih knjig. Kdo bi se torej še obotavljal postati Mohorjan?!

Nadalje nam da družba jeseni dve izključno zabavni knjigi in sicer je

3. **Zimski večeri.** To knjigo je pisal naš slavn pisatelj, Jožef Stritar, ki nam je že poprej po družbi podal dve lepi zabavni knjigi: »Pod lipo« in »Jagode«. Ta knjiga bo tako raznovrstne zabavne vsebine, da jo bo gotovo vsak prebiral z največjim veseljem, posebno še naša odrasla mladina, kateri je posebno namenjena.

4. **Veliki trgovec.** To bo pa cela knjiga ena povest. Daljše povesti imate najrajši in jeseni vam družba poda tako. Dve knjigi bosta torej izključno služili zabavi in razveseljevanju. In kjer so dobre zabavne knjige pri hiši, tam so dostikrat najdaljši zimski večeri prekratki. Ženske predejo, moški koščice luščijo, eden izmed domačih pa pridnim delavcem bere krasno povest iz Mohorjevih knjig, o kako je to lepo in prijetno! Kjer pa Mohorjevih knjig ni pri hiši, tam je po zimi grozno dolgočasno, posebno če je velik sneg in zima huda.

jo prodaja, kadar pa izpleše, jo nese pokapat. Drugod prirojena sramežljivost devico varuje, pri plesu jo oglušiti godba. — Feničani so bobnali in godli, kadar so Molohu otroke darovali, da niso slišali njih joka. Zato godejo na plesu, da mladina grizenja vesti ne sliši.

Godba in ples sta na hasek krčmarjem, pa velika žetev hudičeva; tam on nastavlja zanjke devicam, da se plesaje v nje vlovijo, ki bi drugače njegovim mrežam na večno ušle.

11. Greh.

Opustljiv greh je, kakor če človek nekoliko zboli. Ni mu treba zdravnika, pomaga si sam. Če človeka nekoliko glava boli, se prespi ali pa sposti, in poravna se bolenje. Če pa človek nevarno zboli, je potreba zdravnika in zdravila — zakramenta sv. pokore.

Katekizem pravi, da grešnik ni samo dolžen spovedati se smrtnega greha, katerega je pri spovedi nalašč zamolčal, ampak mora ponoviti vse spovedi, pri katerih je zamolčal veliki greh. To se da nazorno tako-le dopovedati: Ako deklica veže in se jej z igle spelja ena zanjka in učiteljica to zapazi, potem deklica ne popravi pogreška s tem, da bi luknjico sešila, ampak razvezati mora vse ročno delo do tiste zanjke, ki jej je ušla, in odondot vnovič vezati, potem je delo pravilno izvršeno. Tako je z zamolčanim grehom.

Večina našega ljudstva se peča s poljedelstvom. Kakor v vseh strokah človeškega znanja, tako se tudi pri poljedelstvu opaža vsepovsod velik napredek. Kmetu je treba spoznavati in se učiti najboljše načine obdelovanja zemlje, pa mu treba poznati tudi najboljše semena in najboljše poljske rastline, da bo mogel shajati. O vsem tem ga bode učilo

5. **Poljedelstvo**, ki ga kot peto knjigo poda družba svojim udom. Dva snopiča prvega dela je družba že izdala, jeseni pa izda drugi del te za naše kmetovalce prekoristne knjige. Ta knjiga bo izključno podučne vsebine. Vsi skrbni slovenski gospodarji se posebno vesele temeljito pisanih gospodarskih knjig naše družbe, gotovo bodo tudi »Poljedelstva II. del« z veseljem vsprejeli, z zanimanjem prebrali in se po navodilih tudi ravnali.

Obilo zabavne in podučne tvarine nam prinese zopet

6. **Koledar družbe sv. Mohorja** za l. 1903, ki ga dobe udje kot šesto knjigo. Koledar mora imeti vsaka slovenska hiša. Za naše zavedno ljudstvo pa je res najlepši in najprimernejši družbin koledar. Jako elegantno je opravljen, da ne krasi samo kmečko, ampak tudi gosposko mizo, vsebina je pa tako raznolična, da ga človek vsikdar rad vzame v roke. Koledar vsikdar najprej pregledam in prečitam, k njemu se še največkrat povrnem. Kolikokrat sem že prebiral in pregledoval imenik udov, posebno še onih, ki so raztreseni po svetu, in z menoj še gotovo marsikdo drug! Ta imenik je v resnici najlepši dokaz velike nadarjenosti in visoke izobraženosti našega ljudstva. Narod, ki pravo omiko tako ljubi in se zanjo poteguje, kot naš mili slovenski narod, se še nima bati pogina.

To je knjižni dar, ki ga prejmejo Mohorjani jeseni. Kako prikladen za vsako domačo knjižnico!

Zopet se obračam do vas, slovenski mladeniči, slovenska dekleta. Lepo vas prosim, skrbite vi po vseh krajih naše lepe domovine, da čim več novih udov pristopi to leto k družbi. Poverjeniki, vaši dušni pastirji, ne zmorejo vsega. Kako veseli bodo vaše podpore, vaše pomoči! Mladeniči in dekleta vsake župnije, dogovorite in razdelite si delo po občinah. Iz imenika razvidite, kdo še ni Mohorjan. Vi, ako ste goreči, lahko vse dosežete. Na delo torej! Časa je le en mesec, pa v tem kratkem času se lahko jako veliko stori za družbin napredek in s tem za splošni

Srce grešnikovo je kakor kos mrhovine, za katerega se črvi poganjajo.

Hudič grešnika čestokrat prijazno zabavlja do zadnjega trenutka, kažoč mu lepoto sveta, kakor včasih tudi ljudje kakega zločinca tako dolgo z lepo besedo zadržujejo, da pride birič po njega in ga prime. Sedaj se sicer brani in vpije, toda s tem se ne reši. »Smrt grešnika je jako huda.«

V časniku »Amerikanski Slovenec« berem, da so v Moholu na Ogorskem našemljani roparji prišli v neko hišo in so prijeli gospodinjo, ker ni hotela povedati, kje hranijo denar. Pekli so jo z gorečo gobo, dokler ni povedala, kje je denar. Roparji so potem pokrali denar in odšli. Marsikaterega pa peče vest več let — celo življenje ter ga opominja, naj razodene svoj greh. Bridko je pokazati tatu zaklad, a dolg utajiti usmiljenemu Samarijanu, ki bi ga rad poravnal, je neumno.

Res je to otročje, če se smrti bojimo, ne bojimo se pa greha. Otročaji se namreč bojé šeme, ognja se pa ne boje, ampak nepremišljeno grabijo po luči in segajo v ogenj; pred slepo šemo se tresemo, greha pa se ne bojimo, ki je resnično in grozno zlo in ki kakor ogenj peče našo vest.

Greh zatekne vir vsakega pravega veselja in odpre vrelec vročih, bridkih solz.

dušni in telesni blagor slovenskega ljudstva. Bog blagoslovi vaš trud in vaše delo!

Ciriljev.

Politični ogled.

Sestanek državnega zbora. Predsedstvo poslanske zbornice je pričelo včeraj z razpošiljanjem povabil za prihodnjo sejo, ki bo, kot smo že omenili, v torek dne 4. februarja. Na dnevnem redu te prve seje je predvsem načrt zakona o vojaških novincih, kateri zakon mora biti uveljavljen koncem februarja. Kot druga točka so na dnevnem redu borsanske železnice in potem znana predloga o inženerskem naslovu. S proračunom se bo pečala poslanska zbornica še le v drugi polovici februarja in ga završila v nekaterih tednih po Veliki noči, vendar še toliko zgodaj, da bodo imeli deželni zbori dovolj prilike za daljše zborovanje, tembolj, ker odpade poletensko zasedanje drž. zbora.

Poslanec Robič je v proračunskem odseku narisal v svetlih barvah sodnijske razmere na Spodnjem Štajerskem. Naši slovenski sodniki morajo na Kranjsko, na Spodnje Štajersko pa nam pošiljajo nemške sodnike. Pri imenovanju se ne ozira na skušnje, starost in zmožnost, ampak pri imenovanju je merodajno, koga hoče imeti za dotično službo vladajoča (nemškonacionalna) stranka. Vsled tega pridejo v naše sodnije ljudje, ki ne razumejo ljudstva. V Ljutomeru se je zgodilo, da stranka ni razumela sodnika, sodnik pa stranke ne. Pri nekaterih sodnijah se bojijo iti ljudje brez advokata pred sodnijo. S tem se ljudstvu samo podražuje sodnijska pomoč, ako jo potrebujejo. Seveda, tako je rekel pikro gospod poslanec, tukaj se ja gre samo za kmetško prebivalstvo, in na to se ni treba ozirati, le nekaterim nemškim kričačem se mora ugoditi. — To so bile enkrat res odkrite besede, na katere so Slovenci že čakali leta in leta. Govor g. Robiča je vzbudil povsod največjo pozornost in njegov utis na navzoče poslance sta hotela izbrisati pravosodni minister in Hoffmann-Wellenhoof, a trudila sta se zastonj.

Šolske razmere na Štajerskem. Poslanec Robič, kateri zastopa letos prav vrlo zahteve štajerskih Slovencev v proračunskem odseku, oglašil se je tudi pri šolskih stvareh k besedi. Rekel je, da naše deželno nadzorništvo, ki je v rokah jedne edine osebe (sedaj slavn Linhart), ni vredno piškavega oreha. Nemogoče je, da bi mogel eden nadzornik nadzorovati 900 šol in 2500

«Kdor eno zapoved prelomi, stori se krivega vseh» (Jak. 2, 10). Vez ljubezni ne drži več, če jo le na enem kraju prerežemo.

«Moje oči točijo potoke vodá, ker niso izpolnjevale tvoje postave» (ps. 118, 136). Oči so gledale po prepovedanem sadu ter ga pozelele in se tako pregrešile. Zdaj se pokorijo, grešna duša se more le v potoku solz oprati, in samo rosa oči jo zopet oživi.

12. Božja previdnost.

Pri luči sv. vere vidi človek v vseh rečeh in dogodkih sled božje previdnosti. V dokaz naj tukaj zapišem dva slučaja iz svojega življenja. «Božja dela (namreč) razodevati in hvaliti, je častna služba (Tob. 12, 7).

Bilo je začetkom l. 1885. Zavoljo pomanjkanja duhovnikov šolske sestre, ki v koloniji južne železnice v Mariboru oskrbujejo otroški vrtec, že dalj časa niso imele doma sv. maše. Prav sv. maša pa je za pobožne redovnice največja tolažba za ves trudapolni dan. Zanimarjene, umazane in poredne otroke čediti in vzgajati, namreč ni malo delo in redovnici je treba včasih res angelske potrpežljivosti, da se jej srce ne vznemiri. Jaz bi menda sestram to uslugo bil storil in maševal v koloniji, če bi me bile prišle prositi. Prositi pa me menda niso upale, ker sem ravno tiste dni postal stolni kanonik. Že nekaj časa me je notranji glas opominjal,

učiteljev. Na Štajerskem se je zvišala sicer učiteljem plača, a vkljub temu še pomanjkuje učiteljskih moči. Mnogo jih odganja tudi, ker jih višji vedno nadlegujejo z nepotrebnimi ukazi, navodi in nadzorništvi!

Avstrijski prestolonaslednik nadvojvoda Franc Ferdinand se bo dne 6. febr. odpeljal na Rusko, da se zahvali ruskemu carju za imenovanje generalom ruske konjice, s katerim ga je pred kratkim počastil. Vse pa misli, da se to potovanje ne bo izvršilo samo v zahvalo, ampak ker se ima avstrijski prestolonaslednik z ruskim carjem pogovoriti jako važnih stvari tudi o politiki. — Zveza med Nemčijo in Avstrijo, za katero avstrijski Slovani itak niso nikdar posebno goreli, se je zadnji čas zaradi neumnosti nemškega kancelarja Bülowa precej ohladila. Ne bilo bi torej nič čudnega, ako bi se naš prestolonaslednik ogledal v Rusiji po novem zavezniku. Nadalje bo treba tudi enkrat že Bosno in Hercegovino spraviti popolnoma pod peroti avstrijskega orla, dozda še sta namreč ti dve deželi od Avstrijcev samo zasedeni. Tudi o tej reči je treba z ruskim carjem prej spregovoriti besedo, kajti Rus ima na jugu veliko moč. Z velikimi upi bodo spremljali avstrijski narodi potovanje svojega prestolonaslednika v Rusijo.

Pruska surovost. V pruskem dežel. zboru je v razpravi o Poljaki izjavil grof Bülow med drugim tudi sledeče: »V zasebnem življenju sme vsak Poljak govoriti, kakor mu je zrasel kljun.« Le prehitro se je pa pokazalo, da se Poljaki niti v zasebnem življenju ne smejo posluževati poljščine. List »Germania« objavlja namreč uradni odlok, s katerim je bil poljski učitelj Jerkewicz samo radi tega odpuščen iz službe, ker je v zasebnem življenju občeval z ljudmi v poljskem jeziku. Govoril je poljski celo (!) s takimi osebami, ki so sicer vešče nemščine. Mož je bil torej za vselej odpuščen iz službe samo radi tega, ker je govoril tako, kakor mu je zrasel — kljun. In tako postopanje je odobrila Bülowa vlada!

Vojska v Južni Afriki. Londonske »Daily News« priobčujejo neko brzojavko iz Haaga, v kateri se pojasnjuje za Angleže nič kaj ugodni najnovejši položaj v Južni Afriki. Burska moč se posebno v kapski koloniji množi z vsakim dnem, vstaja se vedno bolj razširja. V to je pomogla posebno krutost Angležev, ko so usmrtili vodje Lotterja in Scheepersa. Prebivalci kapske kolonije, ki so bili doslej, kakor so rekli Angleži, popolno lojalni, se v velikem številu pridružujejo Burrom, katerih položaj je sedaj mnogo ugodnejši,

kot v katerikoli dobi sedanje vojske. V času od septembra do novembra so doživeli Angleži dvanajst porazov, katerih pa lord Kitchener v svojih brzojavkah niti ne omenja. Burski vodje so iznova navdušeni za svojo stvar in pripravljajo neki že načrte za upravo neodvisne Južne Afrike. Za mir med Angleži in Buri se ogreva med drugimi tudi Kitchener sam, vsaj tako javljajo iz Bruslja. Pravijo namreč, da je že v oktobru l. l. povabil k sebi generala Botho ter ga nagovarjal, naj sklene premirje. Ker pa med pogoji, ki jih je navajal Kitchener, ni bilo popolne neodvisnosti Transvala, je Botha kajpada ponudbo odbil. Kitchener se je zbok tega tako ujezil, da je dal požgati veliko število burskih farem. — Kitchener hrepeni po miru bržkone radi tega, ker ve, da bi se na ta način najlažje izognil vsem neprilikam, ki mu jih lahko še provzroče burski voditelji. To je pa tem lažje mogoče, ker se je znatno poslabšal položaj v kapski koloniji in ker proti Angležem nevarnost tudi v osrednji Aziji.

Dopisi.

Od Sv. Urbana nad Ptujem. (Mladini v pouk.) Sprejmite, gospod urednik, zopet po dolgem času, tudi od nas par vrstic v svoj cenjeni list. Med tem ko se povsod narod probuja, je začel tudi tukaj, akoravno še nimamo nobenega društva, veti posebno med mladeniči drugi duh. Začeli so se mnogi zavedati, da jih je rodila slovenska mati, da so sinovi mogočnega slovanskega rodu. Kakor povsod si tudi tukaj »ptujski nemčurški list« veliko prizadeva, da bi odvrnil ljudstvo od vsega, kar je krščansko-slovenskega duha. Vendar hvala Bogu, veliko se jih je že pričalo kak »zviti lisjak« je »Štajerc«.

Dragi slovenski mladeniči in dekleta, ki še niste spoznali tega »lisjaka«, ali še hočete znabiti dalje ostati pod »Štajerčev« zastavo, katere geslo je: »zatreti med priprostim ljudstvom vse, kar je krščansko slovenskega duha?« Ali si boste znabiti pustiti izdreti one svete svetinje, katere vam je mati že v nežni mladosti vcepila v vaše srce, namreč da smo udi katoliške cerkve in sinovi slovenskega rodu? Poglejmo v zgodovino! Res, mali narod smo, a vendar lahko naštejemo celo vrsto slavnih mož, ki se niso med svetom sramovali spoznati, da so slovenske matere sinovi. Ali naj tedaj mi zavoljo teh par nemčurjev zatajimo svojo vero, svoj rod? Nikakor ne! Spoznajmo pač vsi, in v vseh naj se zbudi ponos, da nas je slovenska mati rodila, in v krščanski veri izgojila, in ako vsi to spo-

znamo, se ne bomo dali več zapeljevati z listom, katerega podpirajo naši najhujši narodni sovražniki, kateri nas le tedaj spoznajo in le tedaj se njim ljubi v našem jeziku govoriti, kadar njim denar prinesemo. Prebirajmo torej le dobre v krščanskem duhu pisane časopise in knjige. Naročujmo si z veseljem vsi, posebno mladina, »Naš Dom«, kateri je itak najbolj za mladost pisan, in nam prinaša toliko podučljivega in kratkočasnega berila. Dvignimo se toraj, dragi rojaki, in delujmo za blagor domovine in milega nam naroda slovenskega, da bo tudi pri nas se kmalu ustanovilo čez vse potrebno bralno društvo, kjer bomo skupno delovali pod slovensko trobojnico z napisom: Vse za vero, dom, cesarja. Ne kličimo pač samo na tihem, »domovina, domovina«. Prazno tugovanje in govorjenje narodu nič ne pomagata, ampak le možko srce in dejanje. Vsak mora trdno voljo imeti, z onim narodnjakom, ki je rekel: če se svet pogrezne, vendar še v razvalinah ostane mož neustrašen, dosleden s svojim prvim namenom in načelom. Toraj na delo! Bog z nami in sreča junaska!

Več urbanskih fantov.

Iz sevniške okolice. (Nenavadne prikazni.) Dne 23. pros. t. l. videl je neki posestnik v Zajči gori strupenega modrasa, ki se je na toplem solncu ogreval. Ravno tiste dni našel je nekdo drugi v hosti divje gobe rasti. Toplo, zares toplo vreme smo imeli, zatorej je pa priplavala ta »giftna kropa«, pa ne vem, če po Savi ali po Sevnici, v Šmarje k tovarniškim delavcem. Pri enem teh sem jo zapazil, ko je glavo iz žepa kazala. Bojim se, gospod urednik, da se jih še več skriva za tistimi drvami, koje ima g. tovarnar zložene za napravo kopit. No! pa saj ne bo nič novega, ker tam se že večinoma šopiri »Rudeči prapor«, pa naj še imajo »giftno kropa«, da se bodo popolnoma ločili od okoličanov. V okolici, kolikor mi je znano, ne najdemo tega nebodigatreba, samo v Sevnici se tu in tam zagleda pri Krulju, pa menda le posiloma? Pri bralnem društvu je pa vendar le nimajo te ptujske tice brez perja. Da bi le tjekaj ne prikobacala. Dobili smo dne 25. pros. nekoliko snega, mogoče, da se bo skrila pod snegom, ali pa da bo štrbunknila v Sevnico, in da jo potem skupno s Savo ponesejo doli v Brežice, kjer pravijo, da ima že več sorodnic. Bog daj!

Posavski.

Sv. Ana na Krembergu. (Odgovor) dopisniku »Štajerca« št. 2. t. l. Ptč se spozna po perju, dopisun »Štajerčev« pod »Sv. Ana na Krihenbergu« pa se je izdal po svoji pisavi.

naj se grem sestram sam ponujat. Slednjič sem to tudi storil. Sanjalo se mi je namreč, da je v mojo sobo stopila redovnica z grdo umazanim otrokom na rokah. Gabilo se mi je do otroka in torej hočem sestro odsloviti. Ta pa prime križ svojega rožnega venca in se ž njim na čelu pokriža. Takoj se pokaže na njenem čelu krvav znoj, ki curklja na otroka v njenem naročju. V tistem hipu pa postane otrok lep in zal, da sem z obema rokama segal po njem. Zdaj pa mi mine redovnica z otrokom vred izpred oči. Sanje sem si tako-le tolmačil: redovnice zastavljajo kri in življenje s krščansko vzgojo otrok; vdeležim se torej njihovih zaslug, če se jim grem ponujat za maševanje. — Sestre me veselo sprejmejo. Prednica pravi: Dobro smo molile k sv. Antonu Padovanskemu; poslal nam je mašnika, za katerega smo Boga nujno prosile.

Bile so velike počitnice l. 1886. V soboto pred nedeljo po Veliki gospojnici sem se vrnil od svojega ljubega očeta — Bog jim daj nebesa! — nazaj v Maribor. Znano mi je bilo, da usmiljene sestre v bolnišnici zlasti o počitnicah prav težko dobijo duhovnika, ki bi jim v nedeljo služil sv. mašo. Blage dušice torej večkrat celo po nedeljah pogrešajo sv. mašo. Dober angel mi je tisto večer vedno šepetal na uho: pojdi v bolnišnico

pozvedovat, imajo li milosrdnice že mašnika za jutri ali ne. Pot v bolnišnico se mi pa vnoža. Rajši torej vzamem vizitnico, napišem na njo par besed in jo po postreščeku odpošljem sestri prednici. Pogodil sem jo, a sestram ugodil. Drugo jutro, ko sedim pri zajutruku, me pride sestra predstojnica pozdravljat; precej sem bral iz njenega lica, da mi ima nekaj veselega povedati. »Včeraj smo — je rekla — po vsem mestu iskale duhovnika, toda brez uspeha. Grem torej žalostna in nevoljna v kapelico in ondi tako-le pomolim: Ljubi Jezus, premili ženinaš, nimaš torej nobenega duhovnika za svoje neveste? V tem trenutku pristopi sestra P. k meni in mi izroči vašo vizitnico.«

13. Nekaj za dekleta.

Ponekod pravijo Slovenci dekletu »puža«. Deklica pač bodi podobna polžu v tem, da rada ostane doma v svoji hišici; naj ga pa ne mara posnemati v tem, da bi vse, kar premore, obesila na svoj hrbet.

14. Božja ljubezen.

»Njegova levica mi je pod glavo, in njegova desnica me objema.« (Vis. pesem 2, 6.) Zdaj mi je ta beseda sv. Duha prav jasna. Mati porine svojo levico pod glavo otroka, ležečega v zibel, potem ga z desnico objame, ga vzame v svoje naročje in pritiska na

svoje srce. Ljubi Bog tukaj primerja svojo ljubezen do človeka vroči ljubezni matere do njenega otroka. Toda božja ljubezen do nas je še neizrekljivo močnejša in blažja. Porok temu je preroška beseda: »Ali more žena pozabiti svoje dete, da bi se ne usmilila otroka svojega telesa? In ako bi ga ona pozabila, vendar jaz ne pozabim tebe (Iz. 49, 15).«

15. V slovo.

(Odlomek iz oporoke.)

Slednjič prosim vse svoje predstojnike, duhovnike, prijatelje in vse, s katerimi sem kedaj prišel v dotiko, zavoljo ljubezni Jezusove odpusčenja, ako sem jih žalil, kakor tudi jaz vsem iz srca odpuščam. Prosim tudi nujno, da se me spominjate v svojih molitvah, in vi, duhovni moji bratje, in zlasti še tisti, ki ste bili moji učenci, da se me spominjate pred oltarjem.

Jezus, Marija in sv. Jožef in sv. Janez krstitelj, pridite mi zadnjo uro na pomoč! Sv. angel moj, takrat mi na strani stoj!

Smešničar.

»Prijatelj, kaj meniš, kateri greh je največji v dvajsetem stoletju?« — »Ne vem.« — »Ta, če verjameš »Štajercu«, da ga bere dvestotisoč ljudij.«

Poznamo te, pisan ptič, ki se skrivaš za krojačem in zidarjem — vendar pa si še premalo prekanjen!

Koj sprva pribijemo, da nista pisala onega članka nobeden podpisanih, niti »krojač«, niti »zidar«, ker tega nista zmožna, akoravno prebirata slovenski nemškutarski list »Štajerc«. Pustimo za trenotek ta dva agitatorja »Štajerčeva« spred očíj, da posvetimo, kot še nikdar, pravemu povzročitelju imenovanega članka, kakor si zasluži.

Tvoj lastni članek, kojega, da milo sodimo, če ga nisi sam pisal, si vsaj v tej obliki povzročil, — te naj pobije od misli do misli.

Torej tudi ti pozdravljaš »Štajerca« na Anovskih tleh? In pri tem početju te ne polije rudečica sramote? — Če bi delali vsi tvojega stanu tako — o, tedaj joj slovenskemu dobremu ljudstvu! In »Slov. Gospodar« in »Naš Dom« ti nista nič mar, ki zagovarjata tudi tvoj stan napram »Štajerčevim« napadom? Resnice ne govoriš, ako praviš, da dobivajo ljudje tukaj »Slov. Gospodarja« in »Naš Dom« le zastonj. Gotovo je, da naroča slov. kat. politično društvo Št. Lenarčkega okraja le sedem izvodov imenovanih dveh časnikov za naš kraj, dočim prihaja k sv. Ani vendar-le, prosim slavno uredništvo »Slov. Gospodarja« in »Našega Doma«, koliko komadov teh dveh časnikov? In čeprav bi bili taki dobrotniki, kakor za nekatere vemo drugod, ki bi plačevali ljudstvu »Slov. Gospodarja«, ali te to v oči bode? Živijo taki prijatelji ljudstva — pa ti nisi med temi, ako tako pišeš o »Slov. Gospodarju« in »Našem Domu« v nam sovržen list.

In no, da se še nadalje ukvarjamo s tvojim izrodkom, kojemu si dal »Štajerca« za plenice in omissil »krojača« in »zidarja« za botra, vedi, da nekateri naših zasleplencev dobivajo te plenice — »Štajerca« — v koje si položil ti svoje duševno posili-dete, le vsiljene, in »Štajerc«, ta nepridiprav, se bo obrisal, ako ne sprejme od nekaterih dolžne mu letnine! Vsaj številka 3. t. l. »Štajerčeva« je kazala več modrih križcev v znamenje, da še dotični ni plačal lista, in tudi položnice so bile temu listu dodane za one, kateri še naročnine niso poravnali, četudi se marsikateri ni naročil na »Štajerca«, ampak »Štajerc« na njih. Torej g. dopisnik —? Če tedaj marsikateri, ki ni naročil tega zloglasneža pa bi ga moral vendar-le plačati, pokaže »Štajercu« duri, še me bo straha, da bo naš pismonoša moral močno »švicati«, ko bode dostavljal pošne pošiljatve. Dopisnik poznani! Če praviš, da občinski predstojniki nimajo miru — da dostavim — radi svojega nemškovanja v uradih svojih slovenskih občin, se to pač pravi, da ti odobruješ njih postopanje in ljubkuješ z njihovim nemškim — in sicer s kozli posejanim — uradnim jezikom. Živijo tak narodnjak tvoje vrste — ali kaj še! Slovenija mila, zakrij si lice in obraz in jokaj bridko nad izgubljenim sinom!

Kaj pa ti je storil tisti, kojega napadaš v »Štajercu«? Očividno si hotel vdariti po onem, kateri je v »Slov. Gospodarju« poročal, da agitujeta za »Štajerca« neki krojaški in zidarski mojster tukaj. Ali se je ta poročevalec s tem doteknil le v pičici tudi kako tvoje osebe? Nadalje: Domača duhovnika se trudita omejiti razširjanje protivernih spisov in listov, ti pa se še ogrevaš za »Štajerca« in ga s svojim neumnim pisarjenjem posredno in neposredno priporočas?! Kaj stikaš, kaj rovlješ in ruješ proti domači duhovščini? In brate, še nekaj: Ker se bere iz tvojega članka v »Štajercu«, da si se nekdanj latinščine učil, smem ti prisojati, da še je toliko veš, da me razumeš, ako ti konečno kličem: »Si tacuisses, philosophus mansisses«, ali da ti tiho na uho povem:

„Če bi tiho bil,
Bi te ne b' pobil!“

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Na graškem vseučilišču je bil danes promoviran doktorjem prava gosp. Vladimir Sernec, sin znanega slovenskega odvetnika v Mariboru. Imenovani je prvi doktor iz slovenskih paralek v Mariboru.

V Marenbergu se naseli kot odvetnik g. dr. Franjo Pikl, sedaj v Kozjem.

Umrlj so: Pri Sv. Lenartu v Slov. gor. župan g. Mravlag, star 52 let. — V Ptuj nekdanji župan Ernst Ekl.

Mariborski Slovenci v Št. Ilj! V nedeljo dne 2. svečana je v Št. Ilju narodna veselica. Kakor se nam poroča, se je udeležijo tudi Slovenci iz krajev graške škofije. Zato pa: Mariborski Slovenci, v nedeljo v Št. Ilj!

V Št. Jungerti pri Celju so našli v gozdu posestnika Erjavca, kjer so grabili steljo, osem pravih, lepih gob. Seveda je bilo to pred snegom.

Iz Gočove nas prosi mladenič Kramberger, katerega tako grdo in srdito napada zadnji čas ptujski »Štajerc«, naj potrdimo, da ni on pisal v naš list poročila o slavnosti benediških fantov, kar mu seveda radi potrdimo.

Sv. Vid pri Ptuj. Pristaši Šošteričevi se trudijo, da bi se zadnje občinske volitve zopet ovrgele. Pozor torej, zavedni slovenski občani!

Ptujska gora. Nemškutarska stranka že z vsem trdom dela, da bi zmagala pri občinskih volitvah, ki bodo dne 10. febr. Slovenci, na noge! Pokažite, da ste na slovenski zemlji vi gospodje, ne pa nemškutarji!

V Nimnu pri Slatini bodo kmalu občinske volitve. Zanimanje v občini je živo.

V Št. Lovrencu na Drav. polju bo, kakor se nam poroča, prihodnji teden prav veselo, kajti vsaka peterih občin v župniji bo imela svojo gostijo.

Pomiloščenje. Pri zadnjih porotnih obravnavah na smrt obsojene osebe so bile pomiloščene: Jakob Gerlič je dobil sedaj 20 letno ječo, istotako Jernej Letnik, Franc Lovrec 15 letno, istotako Marija Vertič, Marija Kerček pa 12 letno. Zaradi na smrt obsojenega Ant. Mikleniča v Vuzenici bo še na Dunaju prizivna razprava.

Železnarna v Rušah je prišla v roke Slovenca gosp. Al. Pogačnika iz Cerknice na Kranjskem.

Vlak skočil s tira dne 29. t. mes. v Mariboru ob 8. uri jutraj proti Hočam. Nesreča se ni nobena zgodila.

Pri Sv. Juriju ob Ščavnici se bodo nastavili poštni nabiralniki pri Sv. Duhu, v Kutoncih, Kralovcih, Grabonošu in Rožičkem vrhu. Občinam Sv. Duh, Terbegovci, Grabšinci, Kokolanjšak, Gaberci, Renkovci, Kutonci, Galušak, Sovjak, Kočki vrh, Kralovci, Grabonoš, Grabonoški vrh, Okoslavci, Dragotinci, Rožički vrh, Stanetinci se bode po 3 krat na teden dostavljala pošta.

Pri Sv. Marku pri Ptuj se je med mladino začelo novo narodno življenje. Dne 9. febr. bo mladina priredila veselico v bralnem društvu. Mnogo vspeha!

Poročil se je minuli ponedeljek v župnijski cerkvi Št. Janž na Peči Anton Slomšek, gospodar na slavnem Slomu v ponkovski župniji, najbližji sorodnik rajnega škofa Slomškega z gospodič. Nežo Delakorda, hčerjo znanega narodnjaka iz Št. Janža. Bog blagoslovi mladi zakon!

Kdo je boljši? »Štajerc« si že ne ve drugače pomagati proti nam, kakor da kaže svoje škodoželjno veselje nad obsodbami, ki so zadele nekatere sodelavce naših listov. Dovoljujemo si tu staviti »Štajercu« uganko: Nedavno se je bralo o velikem goljufu Kečkemetiju, ki je ukradel veliko tisočakov, pa roka človeške pravice ga ni dosegla. Pred kratkim je pa na Spodnjem Štajerskem nek sicer pošten in skrben kmet vstrelil zajca,

ker mu je škodo delal. Zavoljo tega je bil obsojen na tri mesece zapora. Povej nam, »Štajerc«, kdo ti je poštenjši in ljubši, neobsojeni Kečkemeti ali pa obsojeni kmet?

Živela zaspanost! Bralno gospodarsko društvo pri Št. Janžu na Dravskem polju se je prostovoljno razpustilo.

Sv. Jernej pri Konjicah. Pri nas dobimo s 1. februarjem t. l. poštno nabiralnico za kraje: Sv. Jernej, Kolačno, Petelinek, Ličnica, Brezje, Vrh in Zgor. Laže. Poštni pot bode šel vsak dan enkrat od nas k Sv. Duhu v Loče.

Pri Sv. Jakobu v Slov. gor. se je poročil gospod Leopold Viher, učitelj pri Sv. Ilju v Slov. gor. z gospico Mimiko Zinauer. Bilo srečno!

Slovenci, posnemajmo! Südmarkine užigalice so prinesle temu, Slovincem tako pogubnemu društvu l. 1900 dobička 5116 K, l. 1901 pa celo 7722 K. Mi Slovenci imamo užigalice sv. Cirila in Metoda, kojih čisti dobiček se uporabi za podpiranje šol na narodno-nevarnih krajih. Kupujmo te užigalice!

V Novicerkvi je bil danes teden pokopan Jožef Škoflek-Dvorski. Njegova rodovina je imela skozi 300 let eno tukajšnih najlepših posestev. V prejšnjih časih so bili prosti tlake in podložni naravnost deželnemu poglavarju, za to so jim rekli ljudje: »Dvorski«. Leta 1683, to je takrat, ko so bili Turki na Dunaju, je bil eden iz te rodovine za botra pri Novicerkvi. Ž njim je prešlo posestvo v druge roke. N. v m. p.

Na Veliki Ravni pri Novicerkvi so oni teden cvele trobentice, vijolice, leskovje je poganjalo »mačice« in nekatera drevesa so imela že čudovito velike brste. Malo pre zgodaj je bilo za januar.

Iz Zavrča. Res prav malokdaj dobite g. urednik kak dopis iz naše fare. Že skoraj leto dni ga ni bilo nobenega glasa iz Zavrča. In med tem časom se je tudi pri nas veliko predrugačilo. Žalostno je gledati, kako se širi po naši fari neka grda pošast, ki se po domače imenuje giftna krota. Ta ničvrednež je že skoraj vso faro oblazil, in tudi med nekaterimi imenitnimi možmi je našel varno zavetje. »Štajerca« pripelje naša pošta kar cele kupe, a »Slov. Gospodarja« in »Naš Dom« pa le par iztisov. In če bo tako pridno napredoval, kakor do sedaj, bode počasi s svojim strupom celo završko faro zastrupil. Celo naša cerkvena ključarja ga marljivo prebirata. Tudi smo imeli dne 19. januarja občinske volitve za občino Turski vrh. Občinskim predstojnikom je zopet izvoljen Blaž Bratuša. Odbornikom pa sledeči može: J. Pungračič, F. Krajnc, J. Ivančič, Št. Levanič, Fr. Jurgec, J. Pungračič, Št. Vesenjak, Fr. Pungračič, Peter Kokot, Št. Pungračič in J. Težak. Tudi v občini Zavrč so bile volitve. Za občinskega predstojnika je izvoljen gostilničar gosp. Tomaž Murkovič. Občinski predstojniki, delajte na to, da dobimo Zavrčani dvojezični poštni pečat. Dosedaj se vedno imamo samonemškega, kakor da bi bili kje na Pruskem. Saj smo tudi mi Slovenci, zakaj tedaj ne bi zahtevali slovenskega poštnege pečata. To si sedaj občinski predstojniki dobro zapomnite. Toliko za sedaj, ako pa mi g. urednik dovolite, bom se zopet kaj oglašil v vašem cenjenem listu.

Iz Savinjske doline. Prihodnji teden se bosta poročila gosp. Ant. Turnšek, sin gosp. Ant. Turnškega, posestnika in trgovca v Mariji Nazaret z gospico Anico Goričar, hčerjo g. Ant. Goričarja, poštarja in posestnika v Mozirju.

Na Bizeljskem smo imeli v nedeljo 26. t. m. volitev župana, pri kateri je bil izvoljen častivredni g. Jože Pečnik. Bil je že tudi pred nekimi leti župan bizeljske občine.

Umrl je dne 20. t. m. na Privojah na Kranjskem Juri Wagaja star 97 let, oče g. župnika v Svičini. N. v m. p.

Makole. Pri nas so občinske volitve srečno dokončane. Vseh šestero občin naše župnije je ostalo popolnoma zvestih naši

katoliško-slovensko-kmečki stranki. Naši župani, to so Vam sami izkušeni, vrli krščansko-narodni možje: Anton Jančič za občino Sv. Ana, Jurij Skale za Jelovec-Makole, Martin Novak za Dešno, Štefan Strižič za Pečké, Andrej Finšgar za Stopno, Jakob Kosar za Statenberg. Slava! — — — »Štajerc« in njegovi pristaši popolnoma pogoreli.

Umrli je v Sarajevu 20. t. m. 64-letni Franc Pirc, brat dobovskega nadučitelja in potomec generalnega vikarja istega imena v Ameriki kot kalkulanti pri deželni vladi v računskem oddelku, bivši gardni nadlajtenant rajnega meksikanskega cesarja Maksimilijana, lastnik mnogih zaslužnih medalij. Bil je zadnji do zdaj živeči častnik, kateri je bil v Kveretaru s cesarjem Maksom vjet, k smrti obsojen, pa ed predsednika Juareza pomiloščen. Bodi mu tuja zemljica lahka!

Cerkvene stvari.

Iz konjiškega okraja. V konjiškem okraju je slovensko ljudstvo v ogromni večini. Vendar gospodarijo Nemci in posilinemci v okrajnem zastopu. Le ena tretjina je slovenskih zastopnikov. Vzrok temu je pač krivični volilni red, po katerem peščica tržanov zapoveduje vsemu okraju. Razprave v sejah se vrše seveda samo v nemščini; na slovensko manjšino se ne ozira. Tako dohajajo k seji naši možje po 2 do 3 ure daleč in ne vedo, kaj se bo obravnavalo, ker se jim pošilja dnevni red — nemški. Ko pa gredo iz Konjic, se povprašujejo, kaj se je neki vršilo v seji. Ni čudo, da jim pri teh razmerah ni veselja redno prihajati k sejam. Kar pa je pri tem še posebno žalostno, je to, da se tudi slovenski zastopniki, da celo taki gospodje, ki se imajo za voditelje Slovencev v Konjicah, pri obravnavah poslužujejo edino le nemščine. Naj bi vendar pomislili, da jih je izvolilo slovensko ljudstvo, katero zastopajo.

Pri Sv. Barbari pod Mariborom se je v nedeljo dne 19. jan. ustanovila tudi mladeniška Marijina družba. Precej mladeničev se je udeležilo slovesnega skupnega obhajila med rano sv. mašo. Kakor kaj lepo napreduje dekliska Marijina družba — šteje že 100 družbenic — daj Bog in Marija, da bi čvrsto rastla in napredovala tudi mladeniška Marijina družba, saj pod varstvom Marijinim je mladeniču prijetno živeti, pod mogočno Marijino zastavo se je mladeniču lahko vojskovati zoper različne sovražnike mladeniške čase in večne sreče!

Duhovniške vesti. Prestavljeni so č. g. kapelani: Franc Krošel iz Laškega v Marenberg; Anton Strgar iz Starega trga v Laško; Alojzij Šijanec iz Šostanja v Mozirje; Jožef Poplatnik iz Male Nedelje v Šostanj; Peter Zdravec iz Št. Janža na Drav. polju k Mali Nedelji; Franc Gosak iz Št. Andraža v Slov. gor. k Št. Janžu na Dravskem polju. Franc Planinc, dozda provizor v Stopercih, pride za kaplana v Stari trg.

Društvena poročila.

Sv. Jurij ob juž. želez. Znano je, da imamo tudi pri nas kmetško bralno društvo. Potipati pa moramo danes nekoliko njegovega vnetega predsednika. Naše društvo je že par let precej zmrznjeno. Gospod predsednik, kedaj boste sklicali redni občni zbor, kedaj boste storili kaj za narodni napredek? Na občnem zboru se vidimo! — Živahno gibanje tukajšnjih fantov kaže, da se veselo razcvita narodna zavednost med mladino. Tolažilno je slišati po večerih v posojilnični hiši pod nadzorstvom organista-mladeniča veselo petje naših mladeničev, ki se vadijo razne narodne pesmi za pevski zbor. Upati je, da v kratkem tudi pri nas vstane zavest obmejnih mladeničev. Živeli slovenski fantje!

Sv. Ana na Krembergu. »Z družinimi in z novimi močmi«, to je geslo našemu bralnemu društvu za novo leto. Koj spočetka tega leta je podalo mali zabavni večer 12. t. m., kojega so počastili dragi, velikega spoštovanja vredni gostje, možje korenjaki od Sv. Jurja v Slov. goricah, od Sv. Benkdikta, kakor tudi od Sv. Trojice itd. Naj omenim

le velevredno učiteljstvo Št. Jursko s svojim starosto g. Rajšp-om, g. okrajnega načelnika Št. Lenarčkega, več županov in veleposestnikov od Sv. Jurja itd. Žalibože pa sta bila med množico občinstva od domačih kmetov le 2, reci in beri dva pričujoča. Možje, kmetje dragi Sv. Anovski, sosedni Št. Jurski so dali lep zgled, da storite njim enako tudi vi! — Prva igra »Ne vdajmo se« je dobro uspela, da bi se le učili tudi iz nje nauk oni, ki radi nemškutarijo z »rihter«-jem, »Ausschuss«-om in tako naprej. Kako lepe slovenske besede imamo! Zakaj segamo po nam okornih tujkah? Kot druga igra se je, in sicer ta večer v drugič predstavljala preganljiva »Lurška pastarica«. Igrala se je, kolikor na naših odrih mogoče, dovršeno lepo, kakor je eden šentjurskih gostov sam v govoru pripoznal. Prav ljubko so vmes prepevale benediške deklice-pevkinje, za kar jim bodi prisrčna zahvala! H koncu se je zapela edna, katero so vsi znali, in pevkinje na odru in občinstvo je skupno zapelo Slomšekovo »Preljubo veselje, oj kje si doma«, in s tem je bil spored istega večera zvršen v našo in gostov zadovoljnost. Prav posebno zahvalo še izreče odbor vlč. g. M. za jednat govor, kojega je blagovoljno prevzel mesto izostalega mladenčca. — V pondeljek nato je vprizorilo bralno društvo isto igro »Lurška pastarica« brezplačno za tukajšne šolske otroke. Ni treba omenjati, da je njim močno ugajala. Že zdaj omenimo, da bode bralno društvo priredilo dne 9. februarja drugi letošnji zabavni večer z igrama: Čevljar in bogati Anglež ali »v zadovoljnosti je sreča« in »Njegov maček«, humoristični prizor. Ob ednem se priredi pri isti veselici šaljiv srečolov obstoječ iz približno 3000 dobitkov. — Konečno si šteje odbor v dolžnost, da kliče deklici, ki je bila ves čas, odkar obstoji bralno društvo, zvesti ud društva, in ki je neutrudno pomagala pri skoraj vseh vprizorjenih igrah s svojimi prijetnimi nastopi, da bi jo spremljal sedaj, ko nastopi novi stan, v človeškem življenju božji blagoslov, in ostal pri njej tudi tedaj, ko bode na tujem gospodovala ob strani svojega moža — daleko proč od prijaznih Slovenskih gor.

Sv. Jurij na Ščavnici. Dne 5. januarja t. l. je imelo naše gasilno društvo svoj redni občni zbor, ter si je za to leto izvolilo tale odbor: Matej Čagran, načelnik; Anton Vogrinec, namestnik; Ivan Košar, tajnik in blagajnik; Franc Domanjko, prvi vodja brizgalk; Franc Švagl, drugi vodja brizgalk; Jakob Nemec, vodja plezalcev; Matej Vrzel, namestnik prvega vodja; Martin Hrašovec, namestnik drugega vodja; Ludvik Zver, namestnik plezalcev; Ivan Ketiš, sanitetni oskrbnik; Alojz Kopun, oskrbnik orodja. Društvo šteje sedaj 34 rednih udov, kateri so večidel tudi vsi udje bralnega društva, ker naše ljudstvo izprevidi, da le edino bralna društva, katera so pri nas večinoma na katoliško-narodni podlagi urejena, da le ona zamorejo širiti pravo narodno izobrazbo, saj pa si je naše društvo izvolilo tudi geslo: »Iz ljubezni do bližnjega, po katoliško-narodni poti vedno naprej!« Nadalje nabiramo tudi dobrovoljne darove za društveno zastavo, za katero so nam že darovali gg.: Franc Vogrinec, trgovec 6 K; Oto Ploj, notar v Gor. Radgoni 10 K; dr. J. Gorički, odvetnik v Gor. Radgoni 6 K; dr. Leo Kreft, zdravnik v Gor. Radgoni 5 K; č. g. Janžekovič, kaplan pri Sv. Petru 2 K; Jan. Čirič, organist ondi 2 K; J. Pelcl, 2 K; Franc Hausman, 1 K; A. Jurkovič 1 K. Nadaljne darove sprejema hvaležno društveno vodstvo.

Bralno društvo pri Sv. Barbari pod Mariborom je imelo v nedeljo 19. jan. t. l. svoj jako zanimivi letni občni zbor. Ker je društvo skoraj celo pretečeno leto spalo — vzbudilo se še je le proti koncu leta — je plačalo udnino za 1901 samo 22 udov. Dohodki so znašali 60 kron, stroški pa 58 kron 54 vin. Po končanih poročilih se je izvolil za 1902 sledeči odbor: kaplan Fr. Gomilšek, predsednik; Fr. Jeger, podpredsednik; nad-

učitelj Fr. Krajnc, tajnik; Fr. Krepek, blagajnik; mladenič Jožef Mulec, knjižničar; Jan. Krajnc in Jan. Pihler, odbornika; Jurij Bezjak in Fr. Domitar, namestnika. Na to je v iskrenih besedah razložil kaplan Gomilšek prekoristni namen, različne pomočke in veliko važnost bralnega društva. Posebno je pohvalil mladeniče in dekleta, katerih je že veliko število pristopilo društvu. Sedaj nastopita mladeniča A. Arnuz in Ig. Rajzman in prav dobro deklamujeta več krasnih pesmic, nato zapojó mladeniči mladeniške zveze veličastno »Velegrajsko himno«. Pa tudi naša dekleta niso hotela zaostati. Štiri deklice, Al. Cviki, Liza Arnuz, Liza Čeh in Jera Nipič so s svojimi lepimi deklamacijami pokazale, kako jim srce gori za slovenski narod. V resnici krasno in ganljivo — lepo so na to zapele tri vrle pevke, hčerke učitelja Škofiča, navdušeno pesem »Slovenka sem«. Nastopita še dva mladeniča kot govornika. Domači mladenič Mulec navdušuje svoje tovariše za branje dobrih knjig in časnikov ter za krepko narodno delo; mladenič Žmave, predsednik bralnega društva pri Sv. Ropertu v Slov. gor., pa v krasnem nagovoru izrazi svoje veselje, da je na ta zbor došlo tako veliko število mladeničev in deklet ter želi, da bi zveza mladeničev barbarskih in roperčih najuspešnejše delovala za pravi narodni napredek v obeh župnijah. Burno odobravanje zborovalcev je sledilo besedam obeh mladeničev. Med posameznimi točkami je zapel domači mešani zbor pet jako lepih pesmic. Občni zbor je zaključil šaljivi srečolov, ki je s svojimi šaljivimi dobitki pripravil vsem udeležencem veliko veselja, smeha in zabave. Udeležba je bila velikanska, gotovo čez 300 ljudi; mnogo je bilo vrlih posestnikov in posestnic, še več mladeničev in deklet! Prišli so v lepem številu na zbor mladeniči roperčki, potem več narodnih posestnikov iz župnije Sv. Martina in predsednik bralnega društva v Krčevini pri Ptui. Nekateri nasprotniki so hoteli motiti zborovanje, pa so se silno osmehili! Prav se jim zgodi! Marsikdo je ob tej priliki rekel: »Sedaj pa ravno pristopim društvu, saj sem se danes prepričal, za kako dobro stvar se gre!« Tako veličastnega zbora še naše bralno društvo ni imelo. Ta zbor je jasno dokazal, da pri Sv. Barbari še biva čvrst slovenski rod, vnet za vero očetov in za materni jezik slovenski. Živeli vrli Barbarčani!

Iz Žič pri Konjicah. Naše bralno društvo imelo je v nedeljo dne 12. t. m. svoj redni občni zbor. Predsednik, g. Luka Grobelšek, otvori zborovanje s kratkim, a jednatim govorom ter se zahvali vsem udom za krepko podporo in želi, da bi v nastopnem letu še bolj napredovalo naše društvo. Blagajnikov račun se je našel v popolnem redu. Predsednikom bil je soglasno voljen zopet g. Luka Grobelšek, posestnik tukaj; branil in upiral se je sicer na vse kriplje predsedništva, a udal se je naposled soglasni želji vseh zborovalcev. Drugi odbor je sestavljen sledeče: g. Josip Podkubšek, podpredsednik; g. Janko Časl, učitelj, tajnik; g. Ignacij Brglez, ekonom, pristav, blagajnik; g. Ivan Klinc, knjižničar; gg. Ulčnik Ivan, Hlastec Ivan in Klinc Josip, odborniki. Društvu je na novo pristopilo 20 udov. — Gosp. Brglez Ignac predaval je o obnovitvi ali regolanju vinogradov. Tudi pri nas se je že pokazala trtna uš, katera preti pokončati vse vinograde. Zato pa na delo vinogradniki! Nikar ne čakajte, da ne bode prepozno! Zaprite pot trtni uši s tem, da obnovite svoje vinograde! Ako želi kdo obnoviti svoj vinograd, pa si ne ve sam pomagati prav, tedaj naj vpraša g. predavatelja, gotovo mu bode rad nasvetoval marsikaj važnega in koristnega.

Iz drugih krajev.

Visoka starost. Dne 26. t. m. je umrl v Mergu na Primorskem (občina Čres) najstarejši mož vsega otoka Čresa v visoki starosti 104 let. Bil je jako siromašen in je živel skrajno zmerno. Bil je do zadnjega čil in zdrav ter pri povsem čistem razumu.

Zašil si je usta. Iz Dublina poročajo: Večletnemu uslužbencu okrajne bolnišnice v Tiptonu Jeremiju Peabody ni dopadla hrana, katero so mu dolgo časa dajali. Da bi mu ne bilo treba več jesti navadne hrane, izmislil si je pametno. Vzel je mož čisto navadno šivanko z nitjo ter si popolnoma zašil usta. Ko so ga našli zjutraj v takem položaju, so pozvali zdravnika, ki mu jih je zopet odprl. Peabody je bil prav vesel, da je zopet lahko jedel in govoril. Hranijo ga sedaj ob pičli hrani, in če se mu ne zastrupi kri, ne bo nobene nevarnosti.

Poroka najbogatejšega človeka na svetu. Iz Londona poročajo, da je g. Beit edini posamezen človek na svetu, kateri premore bilijon dolarjev. Ta mož se bode v kratkem poročil z gospo Ladenburg iz New-Yorka.

Arabsko zdravništvo. Pri Arabcih v Algiru je še pač zdravništvo na zelo nizki stopinji. Ondotni zdravnik se ničesar ne uči, kakor pisati in brati ter spoznavati par strupenih in zdravilnih rastlin, katere potem rabi brez razložka pri vseh bolnikih. Največ pa zdravi z mohamedanskim sv. pismom, to je koranom. Na raznobarvne koščke papirja zapiše par kitic iz korana ter da bolniku požreti. Včasih pa tudi tako popisane papirčke kuha ter da bolniku izpiti — vročo vodo. In bolnik ozdravi, ako ne — umrje.

Preosnova našega topničarstva. V petek, 24. t. m. se je vršil že peti vojni svet pod predsedstvom cesarjev. V tem svetu posvetovali so se tudi o vprašanju novih topov. Tozadevna posvetovanja posebno glede velikih topov s pripravo se bodo še nadaljevala in se bodo vršili poskusi ž njimi prihodnje jeseni. Naprava planinskih topov pa začne se kmalu in se predložijo dotični stroški v odobrenje prihodnjim delegacijam, ki se bodo vršile prihodnjega meseca maja. Prišli so tudi do prepričanja, da ena sama oseba ne more zapovedovati bateriji obstoječi iz osmih topov in se bode zaradi tega skrbilo število vsake baterije za dva topova, tako, da bo obstojala poslej baterija samo iz 6 topov. Tri take baterije bi tvorile edno divizijo in dve taki diviziji pa eden topničarski polk. Potemtakem bi štel vsaki topničarski polk 36 topov. Tudi se govori, da se bo organizirala za havbice posebna artilerija kakor tudi, da se bodo preosnovale planinske topničarske divizije, ki štejejo dosedaj vsaka po 11 topov.

Zviti porotniki. Pri nekem porotnem sodišču v Bukovini je bil obsojen zelo silovit človek. Enajst porotnikov je glasovalo z »da«, eden pa z »ne«. Predsednik dr. Gr. se je čudil takemu glasovanju, ko je bila krivda vendar tako jasno dokazana. Vprašani porotnik mu pojasni: »Saj smo glasovali vsi za obsodbo, toda ker smo vsi porotniki kmetje, ter smo se bali, da nam hudobnež še koče zapali, zmenili smo se, da vpišemo enega med nami, kakor da bi bil proti obsodbi. Na ta način ne bo vedel malopridnež, kateri ga je proglasil nekrivim ter nam bo vsem prizanesel.«

Ukraden konj. Nekemu kmetu na Štajerskem je bil eno noč najlepši konj iz hleva ukraden. Ko zjutraj kmet konja pogreši, ga povsod išče in poižveduje za svojim konjem, in tudi druge ljudi pošlje naokoli, da bi kdo konja našel. Ali vse poižvedovanje je bilo zastoj, konja ni bilo. Zato se kmet odpravi na konjski sejem v mesto, da bi si drugega kupil. Na sejmu med drugimi konji tudi svojega konja na prodaj zagleda. Kmet hitro h konju pristopi, ga za uzo prime in na ves glas reče: »Ta konj je moj, pred 3 dnevi mi ga je nekdo po noči ukradel.« Tat pa, ki je konja prodajal, pristopi h kmetu in ves prijazen reče: »Prijatelj, vi se motite, konj je moj, znabiti je podoben vašemu, jaz ga že žež eno leto imam.« Kmet nekoliko pomisli, potem pa hitro z rokami konju oči zakrije in reče: »No prijatelj, ko ga že zares toliko časa imate, mi pa povejte, na katerem očesu

je slep konj.« Tat pa, ki je konja zares ukradel in ga ni na tanko ogledal, reče tja v en dan: »Na levem očesu je slep, mar mislite da ne vem, in mi tako vprašanje stavite.« — Zdaj kmet konju oči odkrije in reče okoli stoječim ljudem: »Poglejte, konj ni kar trohe slep, jaz sem tatu zato tako vprašal, da je tat na licu mesta na dan prišel in se ujel.« Tat pa se je hotel med druge ljudi pomešati in pobegniti. Ali trde roke slovenskega kmeta so ga kmalu obdržale in ga toliko časa držale, da je prišla policija in ga odvedla v varno zavetje. Ljudje okoli stoječi so se smejali in rekli, ujel je zvitega ptička. Tat je moral konja nazaj dati in zaslužen kazni prestat.

Generali naše države. Vojaški šematizem za leto 1902 izkazuje v aktivni službi 38 generalov topničarstva in konjeničstva (tri zvezde), 105 podmaršalov (2 zvezdici) in 156 generalmajorjev (ena zvezdica na vsaki strani), torej skupno 299 generalov. Najstarejši aktiv. general je Evgen baron Piret, 80 let star, ki stoji na čelu trabantske telesne garde. Najmlajši general topništva je zborni poveljnik Friedler v Lvovu v 59 letu. Najstarejši podmaršal je princ Avgust Windischgratz v 73 letu, najmlajši Alfons Makowiczka, prideljen 10. zboru v Przemyslu, v 49. letu. Najstarejši generalmajor je Em. Cvetičanin, poveljnik orožnega zbora za Bosno in Hercegovino v 68. letu, najmlajši Hinko Ruprecht, poveljnik domobranske brigade v Stolnem Belemgradu, v 47. letu. Nadvojvode so brez mala vsi med temi, izmed njih je najstarejši general topništva, nadvojvoda Rainer, najmlajši podmaršal nadvojvoda Otto.

Jan Kubelik in poljubi. Slavnoznani češki glasbenik Jan Kubelik se nahaja sedaj v Ameriki. Tega glasbenega mojstra obdujejo vsi, ženske pa še posebno. Evo primer: Ko je te dni ostavil Brooklynsko »Academy of Music«, kjer je bilo največ poslušalcev nežnega spola, napadle so ga navdušene ženske in mu skoraj raztrgale vso obleko, predno je moral priti v svoj voz. Vsaka posamična brooklynska krasotica ga je hotela goreče poljubiti ali mu odrezati par las. Zastoj je klical Kubelik: »Prosim, gospice, pustite me!«, kajti nihče ga ni slišal in vkljub vsestranski obrambi je Kubelik dobil nešteto — poljubov.

Otrok vsled pijanosti umrl. V Toplicah na Češkem je v okolici stanujoči trgovec Anton Häusel nakupoval razne stvari za svojo prodajalnico. Seboj na vozu je imel tudi svojo 6 letno hčerko. Ko se je trgovec za nekaj časa odstranil, je pričelo dekletce brskati po vozu in našlo je steklenico žganja,

katero je četrt steklenice izpilo. Ko se je oče vrnil, našel je svojo 6 letno hčerko v nezavesti. Otrok je vsled zavžitega žganja umrl prej, predno so prihiteli zdravniki.

Gospodarske drobtinice.

163 milijonov hektolitrov vina pridelalo se je l. 1900 na celem svetu. V Evropi se ga je pridelalo 150 milijonov, v Aziji 1 milijon, v Avstraliji 180 tisoč hektolitrov. Kar se tiče Evrope pridelalo se je na Francoskem 1900 l. 67, v Italiji 30, na Španskem 28, v Avstriji 4 in pol milijona hektolitrov vina.

Jame za saditev sadnega drevja. Če jeseni drevje sadiš, izkopli jame nekaj tednov poprej, če pa sadiš spomladi, naredi jame že prejšno jesen. — Jame naj imajo v dobri debeli zemlji po 1 m premera in po 60 cm globokosti, v slabši zemlji pa po 2 in 2 1/3 m premera in po 1 m globokosti.

Gospodarski boj proti Nemeem. Krakovsko trgovsko društvo je na svojem obnem zboru sklenilo, vse trgovske zveze z Nemčijo opustiti. Društvo bode tak poziv poslalo tudi vsem poljskim trgovcem.

Loterijske številke

Trst	25. jan. 1901.	55, 58, 8, 79, 70
Linc	, , ,	88, 60, 74, 21, 5

Društvena naznanila.

Dne	2. svečana:	»Slovanske čitalnice v Mariboru« običajni ples v Narod. domu.
»	»	»Del. pevskega društva »Slavec« maskarada v Narod. domu v Ljubljani. Začetek ob polu 8. uri zvečer.
»	»	»Bral. društva v Braslovčah« s sodelovanjem »Pevskega društva« predpustna veselica v Grad-ovi gostilni. Igra in petje.
»	»	»Bral. društva v Žičah« predavanje po večernicah v novi šoli. Govori gosp. učitelj Jelovšek o živinoreji.
»	»	»Bral. društva na Ljubnem« občni zbor popoldne v bralni sobi.
»	»	»Kmet. bral. društva v Št. Ilju v Slov. gor.« veselica v gostilni gospe Barbare Muršec v Cirknici. Začetek ob 4. uri popoldne.
»	»	»Kmet. bral. društva v Gornji Radgoni« občni zbor v prostorih gospoda Osojnika. Tombola petje.
»	»	»Kmetijskega bral. društva v Jurovcih pri Ptuj« občni zbor ob 3. uri popoldne. Po zborovanju zabava.
»	»	»Kmet. bral. društva v Hajdinu pri Ptuj« občni zbor in društvena veselica v gostilni g. Jan. Graharija ob 3. uri popoldne.
»	»	»Čitalnice v Šmarji pri Jelšah« v gostilni g. K. Jagodiča ml. Petje in godba. Začetek ob 7. uri zvečer.
»	»	»Bral. društva v Starem trgu« v prostorih »Kmet. zadruga v Slovensgradci« veselica s šaloigro, petjem in plesom. Začetek ob 5. uri popoldne.
»	»	»Bral. kmet. društva v Jurovcih pri Ptuj« občni zbor ob 3. uri popoldne. Po zborovanju zabava.
»	»	»Tambur. društva »Zvonček« pri Sv. Juriju ob Taboru« veselica v prostorih gospoda Južna. Začetek ob 5. uri popoldne.
Dne	8. svečana:	»Narodne čitalnice v Ptuj« plesni venček. Začetek ob 8. uri zvečer.
Dne	9. svečana:	»Telovad. društva »Celjski Sokol« maskarada v Narod. domu v Celju. Začetek ob 8. uri zvečer.
»	»	»Bral. društva pri Sv. Marku poleg Ptuja« veselica. Igra: »Lurška pastarica«.

Vsaka beseda
stane 2 v.Najmanjša
objava 45 v.**MALA OZNANILA**

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda
stane 2 v.Večkr. objava
po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravništvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proste službe.**Postranski zaslužek,**

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Poudbe pod „1.70 Gradec, poste restante.“ 222

Poštenega hlapca sprejme Fr. Zupe, kmet pri Sv. Benediktu v Slovenskih goricah; plača od 100 do 120 kron na leto. 35 2-1**Proda se.****Posestvo** v Spod. Radvanju št. 90, na cesti k Sv. Bolfanku, pol ure od mesta oddaljeno se prodaja. 42 1-1**Dobro obiskana gostilna** se prodaja. Hiša je z opeko krita, 3 sobe, kuhinja, klet, ledenica in gospodarsko poslopje, vrt, sadonosnik in njiva. Ceno pove lastnik Ignac Kramberger, trgovec v Jarenini. 36 3-1**Zidana hiša**, čedna, pripravna za trgovino, na lepem mestu v dolini, četrt ure od cerkve, v Št. Andražu pri Velenji, z vrtom in malim sadonosnikom, hlevi za ene kravo, vrt, sadonosnik in njiva. Ceno pove lastnik Ignac Kramberger, trgovec v Jarenini. 36 3-1**Lepo, plodovito posestvo**, 8 orlov v Žitečki vasi blizu broda, pošta Sv. Martin pri Vurberku, prodaja Andrej Deužman. 40 2-1**V a b i l o**

na

XVIII. občni zbor

registrirane zadruge

„Hranilnega in posojil. društva v Ptuj“

dne 10. februarja 1902, ob 1/2 12. uri popoldne
v Narod. domu v Ptuj. 41 2-1**Dnevni red:**

1. Poročilo ravnateljstva za leto 1901 in predložitev račun. sklepa;
2. Poročilo nadzorstva o pregledovanju računov in bilance za leto 1901;
3. Sklepanje o porabi čistega dobička iz leta 1901;
4. Volitev načelnika in nadzornika za dobo dveh let;
5. Slučajnosti.

Opomba. Če se dne 10. februarja 1902 ob pol 12. uri predpoldne ne zbere zadostno število udov, vrši se drugo zborovanje istega dne po istem dnevnem redu ob 12. uri popoldne.

V Ptuj, dne 24. prosinca 1902.

Ravnateljstvo.**✕ Proda se ✕**

zaradi smrti

lepo posestvo

v Šmarjeti

tri četrt ure od mesta Celje, tik državne ceste z živino in inventarjem vred, dva gozda, njive in travniki so v ravnini, dobro obdelani, večidel prvega razreda. — Cena se izve pri 39 1-1

Frane Permoser,
poštar v Poličanah.**Za svečnico!**Častiti duhovščini in slavnemu občinstvu priporoča **fine****sveče**

iz garant. čebel. voska.

Nizke cene! Točna postrežba!
Vestno delo!

S spoštovanjem

Lovro Pokorny,
svečar v Celju — Gledališka ul. 3.**Jožef Brandl,**

izdelovalec orgelj

24-21 — v Mariboru

se priporoča za stavbe orgelj vsake velikosti po najboljših sistemih. — Prevzamem tudi prenovljenje, popravke in uglasbenje orgelj. — Spričevala od zgotovljenih orgelj so na razpolago.

Novo!**Molitvenik****Sveto opravilo.**

Za mladino in tudi za odrasle.

Spisal

Jožef Čede,
kapelan.Cena 70 vin, po pošti
10 vin. več.

— Priporoča —

tiskarna sv. Cirila.**Novo!****M. E. Šepec,**

trgovec v Ormoži,

priporočam svojo veliko zalogo

**manufakturnega in
špecerijskega blaga**

kakor železa vsake vrste. — Posebno še opozarjam slavno občinstvo na mnogovrstno izbero sukna, različne barhente, tkanine in platna, odeje, koce, volnene, suknene in svilne robce itd. P. n. občinstvo vabim, da si pri nakupu za jesen in zimo ogleda mojo trgovino ter se prepriča o posebno ugodnih cenah.

Z velespoštovanjem

543 —9

M. E. Šepec.

Slovenska liturgična knjiga!

Novo!**Novo!****Obrednik za organiste.**

Obsega vse obrede, ki se obhajajo med letom po župnijskih cerkvah na deželi n. pr. na Svečnico, Pepelnico, Cvetno nedeljo, Veliki teden, Markovo i. t. d., blagosloavljanje vode na praznik sv. Štefana, vina na god sv. Janeza, hiš na god sv. Treh kraljev, nove šole, novih orgel i. t. d., sprejem novega župnika, škofa i. t. d. Knjiga lično v platno vezana z rudečo obrezo stane s pošto vred 1 K 60 v. pri založniku č. g. M. Štrakl, kn. šk. revidentu v Mariboru, Štajersko.

Novo!**Novo!**

Koralni napevi v navadnih notah!

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu vsakovrstne podobice, molitvenike, rožne vence, svetinjske, križce.

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinejših podobice je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo, rožne vence žalostne Matere Božje in preč. Spočetja itd. — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevidenje bolnikov; križi s stojalcem, svetinjske različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hotele in gostilnice, posojilnice in zasebnike.

Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak urad ali zasebnike štampilje (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lično in ceno.

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki
za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisk na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 glđ. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Najboljši

nje, množi mleko ter jajca, naredi živino močnejšo in tvori trdo meso.

563 9-4
Za vsako žival neobhod. potrebno. Popisi zastoj.

M. Barthel & Co., Dunaj X.

Prodajalnice v Mariboru: M. Berdajs, L. H. Korošec, Franc Frangež, Josip Kavčič, S. Novak, Max Wolfram in Pahnerja sinovi.

je Barthelnovo klajno apno, ono prepreči lizavost in glodanje lesa, prepreči mehčanje kosti, prepreči hujšanje, naredi živino ješčjo, ukrepi prebavljanje **prašček** za živino

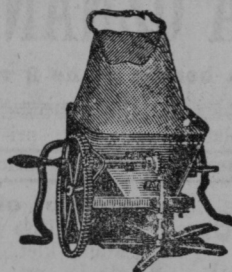
Ročna sejalnica

za sejanje deteljnega in travnega semena, rži, ovsu, ječmena, koruze itd.

Posebno se priporoča za gorate kraje. Zelo po ceni in trpežna.

Novo!

Ugodnosti: prihranjevanje semen, enakomerno in hitro sejanje. Prospekti na zahtevanje.

Novo!

Komad 50 K po povzetju. Prospekti na zahtevanje. Glavna zaloga:

Echinger & Fernau

454 25-10

Dunaj XII, Neubaugürtel 7-9.

Dražbeni oklic. Opr. št. E 119/1
12

Po zahtevanju gosp. Janeza Mörtl, stud. phil. v Gradcu, zastopanega po gosp. dr. Alojziju Kraut, odvetniku v Kamniku na Kranjskem, bode

dne 5. marca dopoldne ob 10. uri

pri spodaj oznamljeni sodnji, v izbi št. 2. dražba posestva vlož. št. 25. kat. obč. Gorenzenberg obstoječega iz viničarije, preše s kletjo, vinograda, travnikov s sadonosnikom, njive in gozda s pritekline vred, ki sestoji iz preše, sodov in kletnega orodja.

Nepremičnini, ki je prodati na dražbi, je določena vrednost na 1986 K 32 h, pritekline na 50 K 90 h. — Najmanjši ponudek znaša 1358 K 14 h; pod tem zneskom se ne prodaja.

Dražbene pogoje in listine, ki se tičejo nepremičnin (zemljiško-knjižni izpisek, hipotekarni izpisek, izpisek iz katastra, cenitvene zapisnike itd.) smejo tisti, ki žele kupiti, pregledati pri spodaj označeni sodnji, v izbi št. 2 med opravičnimi urami.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri sodnji najpozneje v dražbenem obroku pred začetkom dražbe, ker bi se sicer ne mogle razveljavljati glede nepremičnine same.

O nadaljnjih dogodkih dražbenega postopanja se obvestijo osebe, katere imajo sedaj na nepremičnino pravice ali bremena ali jih zadobe v teku dražbenega postopanja, tedaj samo z nabitkom pri sodnji, kadar niti ne stanujejo v okolišu spodaj oznanjene sodnje niti ne imenujejo tej v sodnem kraju stanujočega pooblaščenca za vročbe.

C. kr. okrajna sodnija Ptuj, oddelek IV.,

dne 20. decembra 1902.

38 1-1

Oddaja**šolske stavbe v Ljubečni.**

Zgradba nove štirirazredne šole v Ljubečni s stanovanjem za nadučitelja in za učitelje oddala se bode potom ustmene zniževalne dražbe. Izklicala se bo za ceno 43.939 K 40 h.

Stavbeni načrti, stroškovnik, stavbeno dovoljenje in stavbeni pogoji (ob ednem dražbeni pogoji in stavbena pogodba) so v pisarni krajnega šolskega sveta v občinski hiši št. 3 na ogled. — Dražba se bo vršila v četrtek, dne 13. svečana 1902, popoldne ob 2. uri v krčmi Janez Lužarja v okolici Leskovec št. 18, blizu mesta, kjer bode stalo šolsko peslopje.

Krajni šolski svet v Ljubečni,

dne 20. prosinca 1902.

37 1-1

Jož. Jošt,
načelnik.

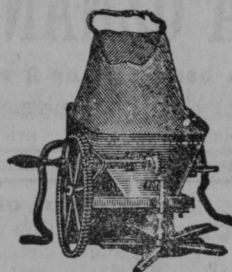
Ročna sejalnica

za sejanje deteljnega in travnega semena, rži, ovsu, ječmena, koruze itd.

Posebno se priporoča za gorate kraje. Zelo po ceni in trpežna.

Novo!

Ugodnosti: prihranjevanje semen, enakomerno in hitro sejanje. Prospekti na zahtevanje.

Novo!

Komad 50 K po povzetju. Prospekti na zahtevanje. Glavna zaloga:

Echinger & Fernau

454 25-10

Dunaj XII, Neubaugürtel 7-9.

ANTON KOLENC**trgovec v Celju**

kupuje vsako množino lepega prediva, suhih gob itd. Sploh vse deželne pridelke po najvišjih cenah.

„Südsteirische Presse“,

časnik v nemškem jeziku, izhajajoč dvakrat na teden, stane mesečno eno krono, za eno leto 12 kron. Slovenci so prošeni, da delajo za razširjenje tega lista, ki je tako dobro uredovan in vsestransko o svetovni politiki kakor o južnoštajerskih razmerah tako podučljiv, da lahko nadomestuje vsaki nemški časnik po slovenskih hišah in narodnih gostilnah. „Südsteirische Presse“ zagovarja odločno ravnopravnost Slovencev in poučuje tuji svet o pravičnih slovenskih težnjah, ter je za to neobhodno potreben. Ko bodo Slovenci dosegli ravnopravnost narodno, v šoli in uradu, še le tedaj lahko list preneha. Zahtevajte list po gostilnah in kavarnah, kjer so na razpolago že drugi nam sovražni listi. Naročnina in inzerati se pošiljajo na:

Administration der „Südsteirischen Presse“, Marburg.

Zapisnik učencev,

519

v platno vezan priporoča

tiskarna sv. Cirila

veleč. g. katehetom.

Cena za 280 do 320 učencev 90 vin., za 400 do 480 učencev 1 K 10 vin., za 480 do 560 učencev 1 K 20 vin.

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za vizitnice, pisma, cenike s podobami itd. izvršene v kamnotisku. Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Razne

uradne pečate
kuverte

s firmo

priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

